

Dominiques
de l'Anunciata

Província

Sant Ramon de Penyafort

FULL INFORMATIU Núm. 113

Març de 2018

VIETNAM

FILIPINES

VIC

« Sens dubte aquestes (Actes) us conduiran a viure plenament
centrades en Crist, a compartir amb passió l'Evangelí de la Gràcia
a l'Orient i a Occident...»

Carta d'aprovació de els Actes del XIII Capítol provincial electiu

Gna. M: Natividad Martinez de Castro, Priora general

SUMARI

	Pàg.
▲ Trobada provincial de lliurament d'Actes, Planificació i Programació	---
5	
▲ Lliurament d'Actes a Filipines	---
7	
▲ Lliurament d'Actes a Vietnam	---
16	
▲ LXXIII Trobada del "CAPVESPRE"	---
17	
▲ Memòria i Profecia: Celebració 10è aniversari Beatificació de les Gnes. Màrtirs.	---
19	
▲ Homilia de l'Eucaristia : P. Xabi Gómez OP	---
24	
▲ XIII Trobada col·laboradors dels tallers missioners	---
28	
▲ Formació Permanent: "Multi-interculturalitat"	---
31	
▲ Trobada final de la visita Canònica	---
36	
▲ Aspirantat un do de Déu – Vietnam	---
43	
▲ Carta oberta des de Filipines	---
46	
▲ Formació Permanent Filipines: ANY DE LA FIDELITAT	---
51	
▲ Visita a les comunitats de Filipines i Vietnam	---
55	
▲ Recés a Gombrèn	---
65	
▲ Trobada d'Equips de pastoral	---
67	
▲ Recés d'Advent: Família dominicana	---
70	
▲ Trobada d'Exalumnes a Elisabets	---
73	

▲ Trobada de germanes de les últimes promocions	---	74
▲ Ens han precedit a la casa de Pare:		
▶ Germanes de la Província	---	77
▶ Familiars de Gnes. de la Província	---	80
▲ Informacions	---	81
▲ Col·laboració FEDAC		
▶ Trobada "Atura't" I	---	83

TROBADA PROVINCIAL DE LLIURAMENT D'ACTES, PLANIFICACIÓ I PROGRAMACIÓ

El dia 23 de setembre de 2017 la nostra "Casa Mare" de Vic es va omplir de germanes, més de cent, de la Província Sant Ramon de Penyafort, per participar en la primera Trobada provincial en la que es van lliurar les Actes del XIII Capítol Provincial, celebrat aquest any durant els mesos de març i abril, així com la Planificació i Programació provincials. Es comptava també amb la presència de la Gna. M. Nativitat Martínez de Castro, Priora general i de la Gna. Ana Mª Penadés, secretària general, que es trobaven de Visita canònica a la Província.

Reunides en el teatre, es va iniciar la trobada amb les paraules de benvinguda de la Priora provincial, Gna. M. Rosa Masramon, i amb l'acollida de la Gna. Luci García que acaba d'incorporar-se a la Província. Seguidament, el Consell va presentar la Planificació en un ambient de pregària, i mitjançant una dinàmica de power point, amb símbols i cant meditatiu en cada un dels apartats de la mateixa: Seguiment de Crist, etc. Al final, la Priora general va llegir la carta d'Aprovació de les Actes. El matí va culminar amb la celebració de l'Eucaristia a l'església del Pare Coll.

Després de compartir el dinar, en un ambient distès i fratern, a les 16,00 h es va reprendre la sessió. La Gna. M. Rosa Masramon va explicar com s'havia fet la Planificació i Programació que pot servir de model a les que han d'elaborar les comunitats. Es van comunicar les destins de germanes i la relació de prioeres elegides aquest any. També s'informà de les aspirants i postulants d'Àsia. La Gna. Rosa M. Picas va presentar el cronograma d'activitats, indicant algunes modificacions de dates, i cada Consellera va ressaltar alguns esdeveniments importants a tenir en compte, com són: trobades de PV a Madrid, la celebració de les Germanes Màrtirs, la II trobada missionera i solidària congregacional, la formació permanent de Nadal, reunió de ecònoms, etc. Després de comentar l'estat de les obres de la nova casa de Gombrèn, va haver-hi temps per a preguntes. Es demanar a la Gna. M. Natividad que compartís la seva experiència en la celebració de la professió perpètua de cinc germanes a Filipines: 3 vietnamites (les primeres que han professat perpètuament), una germana d'Indonèsia i una de les Filipines.

Finalment, es va passar a lliurar les actes, la planificació i programació a cada una de les comunitats, així com a totes les germanes que hi eren presents. Amb

el compromís de fer vida al que s'havia vist i sentit, les germanes van tornar a les seves respectives comunitats.

Gna. M. Núria Cuéllar

LLIURAMENT DE LES ACTES - FILIPINES

Les tres comunitats de Filipines, ens vam reunir a la comunitat de Cubao, Quezon City del 29 al 31 d'octubre de 2017.

TEMA: ACTES del XIII Capítol Provincial electiu de la Província Sant Ramon de Penyafort, abril 2017.

Les Gnes. Sagrario Llorente, Rolindes González i Jocelyn Frianeza varen ser les responsables de portar la dinàmica de la trobada.

El dia 29, a la tarda, van arribar les Germanes de Sant Carles i Calamba. Se les rebé amb gran alegria i fraternitat i se'ls donà la BENVINGUDA.

A les sis de la tarda es va resar el Sant Rosari, les Vespres i es féu la meditació. Amb un sopar de germanor i el rés de Completes, a descansar, per començar l'endemà, amb molt d'ànim, el Programa de treball.

Dia 30: SESSIÓ DEL MATÍ

Al matí, celebració de la Santa Missa, presidida pel P. Laurentino, OP.

A LA CAPELLA. De 9.00 a 11.00 h

La Gna. Sagrario donà la benvinguda i llegí la Carta de Promulgació.

La Capella s'omplí de llum i color, en celebrar les **PRIORITATS** de les **ACTES**. Cadascuna d'elles, per mitjà d'un **SÍMBOL**:

SEGUIMENT DE CRIST:	La llum
MISSIÓ APOSTÒLICA:	La Bola del món
EDUCACIÓ:	Un ram de flors de diversos colors
PASTORAL VOCACIONAL:	Un vaixell
FORMACIÓ:	La Bíblia
GOVERN:	Les Constitucions
ECONOMIA:	Una cistella amb un pa partit.

Les Germanes van participar, activament, en la celebració.

Es finalitzà amb el lliurament de les ACTES, la PROGRAMACIÓ PROVINCIAL i el rés de l'Àngelus.

Dia 30: SESSIÓ DE LA TARDA

S'inicia la sessió amb el cant "Un Got Nou", i a continuació es formen els grups de treball.

Grup I: Gnes. Isabel, Mila, Mary Ann, Joanne, Nellie i Duyen

Grup II: Gnes. Sagrario, Maribel, Tram, Phu, Ana i Phuong

Grup III: Gnes. Rolindes, Glecy, Tresia, Ly, Nguyet i Jonalyn

Grup IV: Gnes. Mariela, Joyce, Regina, Frela, Dao i Nga

L'estudi i reflexió va ser sobre les Prioritats de les Actes, destacant el més important per fer-ho vida en el nostre actuar de cada dia.

Dia 31: Al matí. SESSIÓ PLENÀRIA.

Es va començar l'oració amb el cant "Ànima Missionera".

A continuació cada grup va presentar el treball, amb gran creativitat.

COMPROMISOS DE CADA GRUP

VIDA CONSAGRADA

**Viure en profunditat
i en fidelitat la
nostra Vida
Consagrada.**

**Intensificar la nostra
pregària personal i
comunitària.**

**Considerar a cada
Germana com un
regal de Déu.**

**Millorar la nostra
autoformació, a través
de l'estudi i recerca
de la Veritat.**

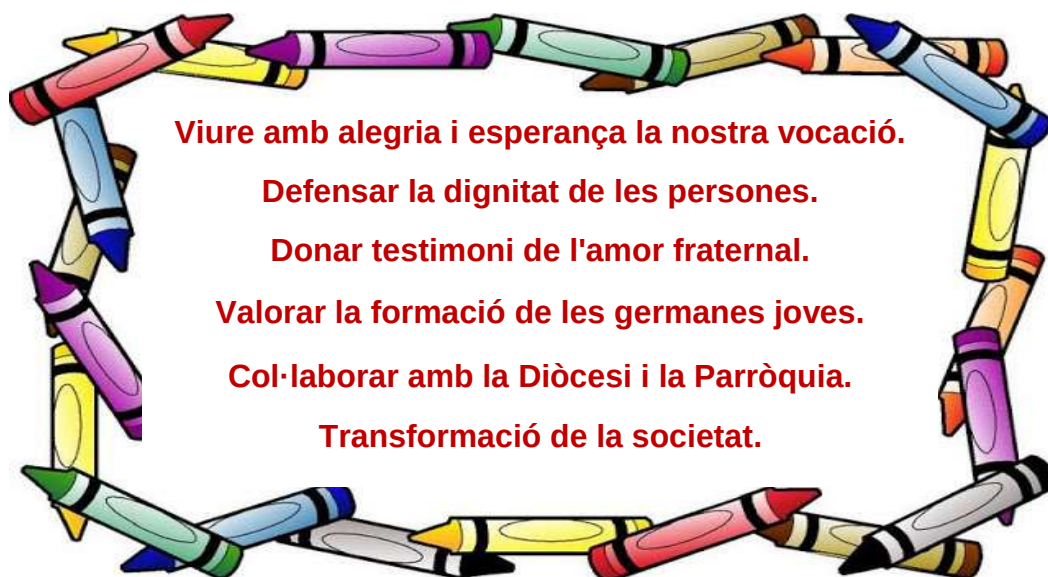
**Respondre coherentment als
desafiaments dels temps,
prenent com a model al nostre
Fundador, Sant Francesc Coll.**

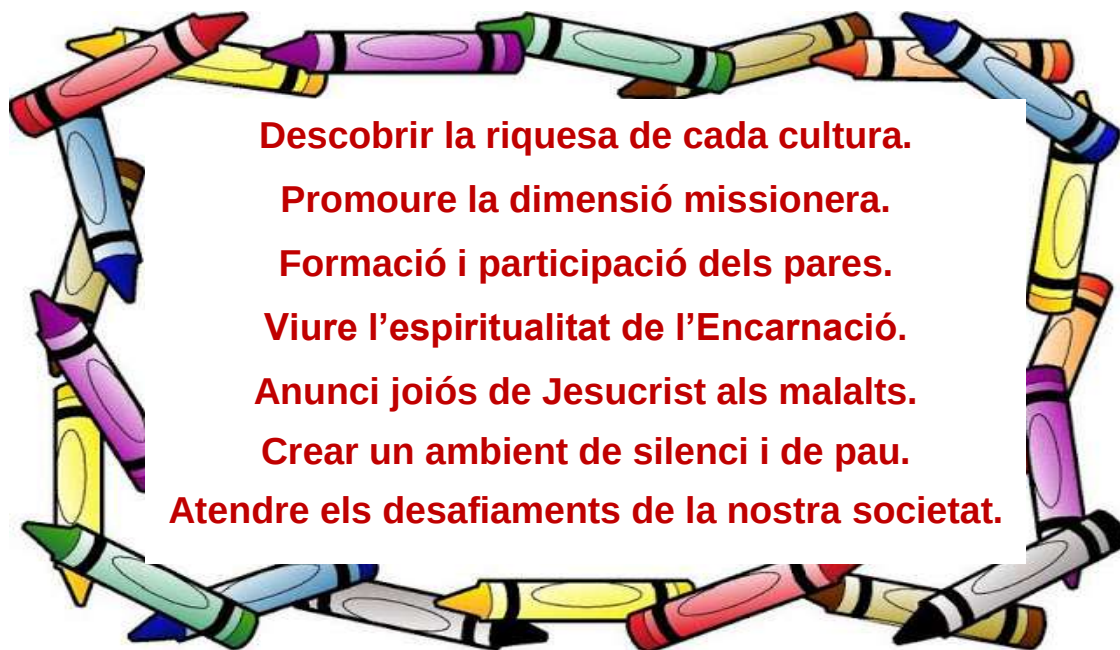
**Aprofundir en el coneixement del P. Coll, compartir la
seva vida i promoure la devoció cap a Ell.**

MISSIÓ APOSTÒLICA

L'apostolat de la nostra Congregació consisteix en participar en la missió salvífica de l'Església, que ha nascut per portar el mandat de Crist: Aneu per tot el món a proclamar les Bones Notícies a tota la humanitat i, d'aquesta manera, participar en la salvació de tota la gent. Tenir, com Maria, una actitud d'escolta, d'obertura i d'anunci del Misteri de la salvació.

**Descobrir la riquesa de cada cultura.
Promoure la dimensió missionera.
Formació i participació dels pares.
Viure l'espiritualitat de l'Encarnació.
Anunci joïós de Jesucrist als malalts.
Crear un ambient de silenci i de pau.
Atendre els desafiaments de la nostra societat.**

PASTORAL JUVENIL VOCACIONAL

**Realitzar el treball pastoral juvenil
centrat en Crist.**

**Renovar l'experiència espiritual evangèlica, des de la Paraula
de Déu, que és la nostra força i recurs per guanyar les ànimes.**

**La vida fraterna és
predicació i pastoral
vocacional.**

**Les Germanes han de
continuar sembrant
els valors evangèlics,
amb goig i esperança.**

La importància de l'oració i el pregar juntes, amb els joves i per als joves.

Utilitzar les xarxes socials com a mitjà d'evangelització.

Les Dominiques de l'Anunciata som portadores de la Paraula de Déu. Hem de mostrar-ho amb alegria, felicitat i esperança, en el camí del seguiment de Jesús.

Fomentar una cultura vocacional, no només amb els joves, hem d'ajudar a totes les persones a trobar la seva veritable vocació a la vida.

Ajudar els joves a tenir una mirada positiva del món, seguint els valors de l'Evangeli, ajudant-los a saber-se comprometre.

FORMACIÓ

➤ Assumir la responsabilitat de la pròpia formació, i de cadascuna de les Germanes.

➤ Facilitar una formació progressiva a la gent jove, ajudar-la a ser ferma en la seva fe i en el amor a Crist.

➤ Preparar algunes Germanes de vots perpetus per ser formadores.

➤ Animar l'Equip de formació a l'Àsia.

➤ Mantenir l'esperit de comunió fraternal, essent testimonis de senzillesa i d'alegria per animar els joves.

CONCLUSIÓ

Finalitzat l'estudi, reflexió i presentació del treball, cada Germana va escriure el seu compromís en un puzle, formant un vaixell, amb el disseny que l'Anunciata s'estengués i fos ben compromesa i viva a l'Àsia.

Gna. Isabel Martínez

LLIURAMENT DE LES ACTES A VIETNAM

Del 21 al 26 de novembre les Germanes Sagrario Llorente i Rolindes González, que van participar, com a representants de les comunitats d'Àsia al XIII Capítol provincial es van desplaçar al Vietnam amb la finalitat de compartir aquest esdeveniment amb les Germanes, i estudiar el contingut de les Actes. Van seguir la mateixa metodologia que van dur a terme pocs dies abans les tres comunitats de Filipines.

LXXIII TROBADA DEL "CAPVESPRE"

Gombrèn, 27 al 29 de setembre de 2017

Hem començat la trobada del "Capvespre" a Gombrèn com cada any en companyia del P. Antoni i l'ajuda de les Gnes. del Consell provincial i de les Gnes. de la comunitat de Gombrèn. També amb la nostra, perquè cadascuna posa una mica de la seva part i així fa possible que la trobada sigui fraterna, comunicativa i amistosa.

El viatge va anar bé i vam arribar a les 12h; un cop situades a les habitacions vam iniciar la marxa de la trobada: dinar, pregària mariana amb l'exposició del Santíssim, temps lliure per canviar impressions i passejar... Amb el rés de les Vespres i l'Eucaristia es va iniciar el Recés.

El P. Antonio va fer xerrades molt interessants, entre elles va destacar **"LA REDUCCIÓ, TEMPS DE GRÀCIA PER A VIURE DE LA FE"**.

La reducció no és només una fet sociològic, sinó una experiència existencial associada amb freqüència a la por i al sofriment, que anticipa la sensació de mort i fa trontollar la confiança en la vida i en la fe.

Es pot tenir una mirada pessimista de la vida; alguns l'assumeixen dient "és el que toca"; viuen amb una sensació de fracàs, que els porta a seguir com si res passés i que condueix al "campi qui pugui".

Troben a faltar un passat on la VR era molt nombrosa, i situen a Déu al costat de experiències de plenitud, harmonia, abundància, força i vida. La situació actual els fa mal i els provoca desorientació i reaccions de negació i fugida.

No obstant això, hi ha la mirada de l'espiritualitat cristiana que dóna importància al sofriment en la maduració de la Fe i ajuda a veure la voluntat de Déu en cada circumstància del nostre món.

La clau que ajuda a viure la reducció amb fe està en acollir-la com un lloc teològic, on ens espera el Senyor per trucar-nos i confiar-nos la missió, amb una novetat que no esperàvem, i que és un do de l'Esperit. No és una dificultat perquè visquem el seguiment de Jesús i la nostra missió sinó, al contrari, una oportunitat on el Senyor ens espera, ens crida i ens envia a través d'ella.

És molt important cultivar la relació personal amb el Senyor, és la perla preciosa de la que n'hem de tenir cura particularment, ja que el nostre moment només pot ser viscut amb sentit de missió des de l'experiència d'una història personal de relació afectiva amb Ell.

La fe ha fonamentat la VR en tota la història i també en la situació que vivim. Hem de demanar al Senyor més fe i viure d'ella; el nostre món necessita sobretot Testimonis.

És possible que Déu, que al segle XIX va suscitar tantes Congregacions per atendre les necessitats socials del moment, ens necessiti avui a nosaltres, fràgils i amb edats avançades, perquè, des d'Ell, acollim confiadament la realitat que ens toca viure, obstinades en crear llaços de solidaritat i amor fratern, dins i fora de la comunitats.

Gna. Elvira Roman Borja

El diumenge les Gnes. M. Rosa Masramon i Rosa M. Picas ens van acompanyar en l'Eucaristia, i a la tarda vam intercanviar alguns obsequis amb molta alegria i bona convivència.

Gràcies per tot el que fa possible aquesta trobada. Gràcies!

Després del sopar vam tenir l'espai recreatiu.

El dilluns vam celebrar l'Eucaristia amb els Laudes, en companyia de la comunitat de la casa, a la qual agraïm totes les atencions que ens ofereixen.

**Gràcies als superiors
que, amb tanta
generositat, fan possible
aquesta formació!**

MEMÒRIA I PROFECIA

La Província Sant Ramon de Penyafort ha posat punt i final a un Any en el que tota la Congregació ha fet memòria del valor de la Fidelitat, recolzada en l'exemple de les set germanes nostres que van ser testimoni màxim de l'Amor i profecia viva que la vida triomfa sobre la Mort.

En aquesta jornada del 4 de novembre de 2017 vam rebre un nou impuls en la nostra vida consagrada. Lentament, però persistent, ha anat penetrant en nosaltres el Martiri que les nostres set Germanes regaren l'Anunciata. *Avui elles ens convoquen i en fem memòria.*

Conscients de la gravetat del moment sociopolític que vivien, van tenir por, es sentiren febles, i fou en aquest precís moment que brollà en cadascuna la força de la fidelitat, la força de fer realitat el lliurament promès de donar la vida per Crist, de vessar la sang, si calia, abans de renegar del seu gran Amor.

Fidelitat, lliurament, perdó és la trilogia que es repeteix en totes elles. Un gran testimoni i una viva profecia. La debilitat humana i la por es transformen en fortalesa i valentia per donar la vida i perdonar com Jesús va fer al llarg del seu camí.

**AVUI ELLES ENS
CONVOQUEN I EN
FEM MEMÒRIA**

La jornada va estar dividida en dos moments significatius:

1. L'Acció de Gràcies, feta Eucaristia, presidida pel P. Xabier Gómez OP, va començar recordant l'enorme força que té l'Eucaristia d'actualitzar la crida a la fraternitat i de connectar-nos al testimoni de Jesús a la Creu i en la Resurrecció; hem vingut a fer memòria i profecia -ens digué- ja que quan són els màrtirs de Crist i el seu Evangeli els que ens convoquen, fem memòria i profecia; en el Sí de les nostres Gnes. Màrtirs es repeteix la fidelitat de Jesús al Pare i en nosaltres es fa ressò i compromís.

En la homilia ens aconsellà llegir la seva biografia i descobrir-hi una encarnació de la mateixa dinàmica redemptora de Jesús; destacà amb gran afecte algun tret de cada germana i manifestà una gran estima envers el nostre Fundador Sant Francesc Coll.

Quan són els màrtirs de Crist i el seu Evangeli els que ens convoquen, fem memòria i profecia.

2. El relat significatiu de cada màrtir fet camí, decorat amb gust, i il·luminat per la torxa de l'amor, entrellaçat per un Misteri Luminós i la lloança a Maria, súplica i record de la seva entrega *"Beneïda tu entre totes les dones... prega per nosaltres ara i en l'hora de la nostra mort..."* I, mentrestant, quin significat té per a nosaltres aquest homenatge, aquest endinsar-nos en les seves vides, aquesta gota ritmada que durant l'Any hem viscut en comunitat?

El camí va acabar al costat de l'altar, amb les fotos de totes elles, i davant del nostre Fundador, a qui ens hem presentat i demanat que ens doni un cop de mà per completar el camí que Déu té previst per a cadascuna de nosaltres.

Por, covardia > Confiança. "Tot ho puc en Aquell que em conforta".

Vivint ja el lliurament incondicional, fent de les nostres limitacions creixents un do, sacrifici, martiri incruent, perdó rebut i donat i esperança del goig etern, també nosaltres serem llavor de noves vocacions. Tenim a les nostres mans aquesta possibilitat. Jesús, el P. Coll, Maria i les nostres 7 GG. Màrtirs enfortiran els nostres passos.

Va participar en aquesta jornada la Gna. M. Natividad Martínez acompanyada per la Gna. Inés Fuentes Al final de la trobada, la Gna. M. Natividad ens estimulà a tenir en compte *la caritat, la caritat, la caritat* per viure el moment present amb serenitat.

Gna. Argelina Álvarez

Homilia Eucaristia

Celebració desè aniversari Beatificació gnes. Màrtirs fr. Xabi Gómez OP

En el moment més crític de la seva vida, Jesús va partir el pa i va explicar el significat de la seva vida lliurada fins al final. Amb la seva mort va segellar tota una vida per als altres, el moment més fosc va ser també el de confirmar la fraternitat (que ja llavors es veia amenaçada), la unitat dels seus i la invitació a actualitzar aquest servei al món. Cada eucaristia té aquesta enorme força d'actualitzar la crida a la fraternitat, i connectar-nos amb el testimoni de Jesús a la creu i en la resurrecció. Davant aquest lliurament d'amor pels amics i pels pecadors, davant d'aquest gest i aquesta abraçada que envolta la humanitat amb l'amor fecund i etern del Déu Trinitat, només cal donar gràcies ... fer eucaristia.

Us convido a llegir el martiri de les germanes com una encarnació de la mateixa dinàmica redemptora de Jesús en les biografies d'aquestes dones. Fem memòria d'elles perquè d'aquesta manera comprenem millor la pedagogia amb què l'Esperit de Jesús parla a cada generació. A la d'elles, però també ara a la nostra. Recordar el passat, ens estimula a discernir el present. Estar a l'alçada de les nostres germanes que van donar la seva vida per amistat amb Déu i amb el seu poble, ha d'ajudar-nos a prendre consciència de la nostra responsabilitat com a congregació de dominiques en aquesta hora de la nostra història. Potser quan llegim la vida de les germanes hi ha una paraula recurrent: fidelitat. Cadascuna va encarnar en la seva biografia, en les seves circumstàncies personals, familiars i socials la fidelitat a la vocació rebuda. En totes elles destaquen almenys dues dimensions: la seva pietat, és a dir, la seva forta experiència de Déu i el seu lliurament en la missió que se'ls encomanava.

La germana Otilia, la més jove, no és l'única que ens recorda la bondat, la solidaritat i l'estudi com a eixos de la vida dominicana. La seva història ensenya que sovint els nostres projectes, programacions, viatges, no són els de Déu ... que ens sorpren tan sovint. Buscant reunir-se amb la seva família es va reunir a la dels màrtirs del s. XX. La germana Adelfa,

música de Déu que va superar la por a la mort amb el desig més fort de ser fidel al Déu-Amor. La germana Ramona, priora al carrer Trafalgar, primera a servir i primera al martiri. La germana Ramona Perramón que ho vivia "Tot

per amor" com altres germanes, ens ensenya la importància de ser humils i comunicatives. La germana Reginalda, ens ensenya la fidelitat

a la malaltia i el valor de la paciència. La germana Rosa, dona de pau que va saber conjugar la compassió i l'educació. La germana Teresa, catequista a

l'escola i com gairebé totes, atenta a les necessitats dels necessitats. Podem mirar-nos al mirall d'aquestes biografies? Però no només en la d'elles, sinó també en les de les seves contemporànies i antecessores que han

viscut la seva vocació dominicana en un anonimat fecund. Avui toca fer memòria agraïda, donar-los gràcies. Perquè elles van ser, nosaltres-vosaltres sou. I perquè vosaltres sou, altres i altres seran ...

Quina profecia podem esperar de les Dominiques de l'Anunciata avui? Com esteu preparant el futur? Està bé esperar en Déu, però aquest mateix Déu està demanant a la vida consagrada a Catalunya més creativitat, escolta i decisions. L'Esperit de Déu que va suscitar en el P. Coll la capacitat per adaptar la seva obra segons els "signes dels temps" de l'època. Ara

està amb vosaltres per ajudar-vos a preparar la transmissió del carisma dominicà de l'Anunciata no només en aquells països i esglésies on hi ha vocacions consagrades. A Europa potser hem de pensar com acompanyar amb més energies la transmissió del carisma als laics. No perquè siguin només col·laboradors, sinó germans i germanes de missió i d'espiritualitat. La profecia del vostre carisma al S.XXI a Europa, amb quina

esperança està llegint els signes dels temps? Hem llegit que res no podrà separar-nos de l'amor de Déu, ni la malaltia, ni la mort, ni la manca de vocacions joves, ni les polítiques ni les crisis, res. La germana Ramona Perramón va escriure amb la seva sang "Si,

soc religiosa i el vull ser". Com podem renovar cadascú en el seu moment, aquesta promesa de vida? Ser religiosa dominica de l'Anunciata per ser profecia. Quina bona notícia comunicarem amb el lliurament fidel de les nostres vides? De quina profecia donen testimoni les nostres comunitats? Davant de qui? Us convido a una lectura positiva.

El foc, la bellesa de l'Evangeli que el P. Coll va portar per tot Catalunya ensenyant a la gent a tornar a l'amistat amb Déu, i donant-los eines per

ser-ho, necessita ara ser actualitzat, afirmat, mostrat, en cada col·legi, en cada comunitat, en cada presència. Les nostres beates van donar la vida, però sobretot, "donar vida". Aquest és el nostre horitzó, "donar vida cristiana a Catalunya, portar l'alegria de l'Evangeli", encendre en els nostres centres educatius, en les nostres presències, la flama de l'amistat amb Crist.

La festa que avui celebrem proclama que la felicitat consisteix a deixar de ser o sentir-nos el centre del món. Per aquest motiu, els sants més alegres són els que han tingut el valor de deixar-se ferir pel dolor del món. Domingo reia durant el dia amb els seus germans i a la nit plorava amb Déu.

Acabo unint al testimoni de les nostres beates màrtirs el del bisbe dominic màrtir Pierre Claverie que poc abans de la seva mort l'any 1996 va escriure: "El martiri blanc és el que s'intenta viure dia rere dia, és a dir, el do de la vida

gota a gota , en una mirada, en una presència, en un somriure, en una atenció, un servei, un treball... en tot allò que fa que la vida que ens anima sigui compartida, donada, lliurada. És aquí on la disponibilitat i l'abandonament es converteixen en martiri, en immolació (lliurament radical): el que és important és no conservar la vida per un mateix ". Això és el que ens ha regalat l'Evangeli proclamat

avui i la memòria de les nostres màrtirs que estem convidades a convertir en profecia.

XIII TROBADA COL.LABORADORS

DELS TALLERS MISSIONERS

El dissabte **18 de novembre**, convocades per la Gna. M. Núria Cuéllar delegada de Missions de la nostra Província, ens reunirem a la casa provincial d'Elisabets un bon nombre de germanes i altres membres de les diferents escoles i comunitats que col·laboren en els Tallers Missioners, per fer realitat el compartir i posar molta il·lusió en els petits esforços i treballs que es porten a terme, amb la finalitat de recaptar diners i ajudar a fer possible els projectes solidaris que té dissenyats la Província, tant a Filipines com a l'Àfrica.

La jornada va començar amb una salutació cordial, seguida d'una pregària fent esment del lema del DOMUND: “Sigues valent, la missió t'espera”, lema que ens anima a no defallir i ens mou a fer gestos solidaris en bé d'aquells que ho necessiten i ho esperen amb agraïment, tot experimentant la satisfacció de fer feliç a qui més ho necessita.

Després de la pregària tres senyores de tres Tallers Missioners ens varen fer cinc cèntims de la II Trobada Missionera Solidària que va tenir lloc a Madrid del 20 al 22 d'octubre d'aquest any. Va començar la Sra. Rosa Cárdenas del Taller de Montcada i Reixac, fent referència als dos conferenciants de l'esmentada trobada. El Sr. Gerardo Kuhlmann que va desenvolupar el tema: “*Viure des de la grandesa*”. Tota persona humana té part de grandesa i part de mesquinesa. Cal fer l'esforç de viure en la grandesa, ser cada dia millors, per poder ser útils a la societat des d'un punt de vista cristià i productiu. Ho va vincular amb les paraules del Papa Francesc d'Església en sortida”. El segon ponent va ser el Sr. Víctor Arias Torres, formador de voluntaris, que va desenvolupar el tema: “*El voluntariat un repte transformador*” d'una forma dinàmica i participativa. Va explicar la seva experiència i els errors que no s'han de cometre quan vols ser voluntari. Condicions molt

importants són les motivacions, la realitat social i l'acompanyament. Seguidament parlà la Sra. M. Reyes Díaz del taller de Cerdanyola sobre la participació dels voluntaris que a més a més celebraven 25 anys d'existència. Alguns dels que havien sortit enguany varen explicar la seva experiència molt breument. També va haver un temps per escoltar diverses realitats de missió de germanes, tot molt enriquidor. Per últim, prengué la paraula la Sra. Ana Mª López procedent del Taller de "Sant Andreu" (Barcelona) que va concloure agraint als voluntaris que marxen a l'Àfrica o a Amèrica doncs allà és "on es fa la feina de debò a peu de canó, on es viu de prop la misèria econòmica però no la de valors. Ells són rics en valors". Va destacar que el fet d'ajudar a un nen/nena a sortir d'aquesta situació mitjançant l'educació, suposa oferir-li l'oportunitat d'una vida nova, no sols per a ell sinó per la seva família i àdhuc la que ell o ella formaran. Va fer una petita referència a un titular del "Padre Ángel" en una entrevista a un diari de Sevilla: "Muchos deberían visitar los barrios pobres para que les duelan en el alma" L'Ana ens va confessar que: "Després de veure les imatges dels nens remenant les escombraries (Escola del "Basurero" de Guatemala) buscant aliments en condicions insalubres, us puc dir que "me dolió en el alma".

La Gna. M. Núria presentà, tot seguit, les quantitats recaptades per les escoles, les vendes dels materials que s'elaboren en els Tallers Missioners i que ajuden a sufragar molts dels projectes esmentats. Ens presentà per aquest curs dos projectes:

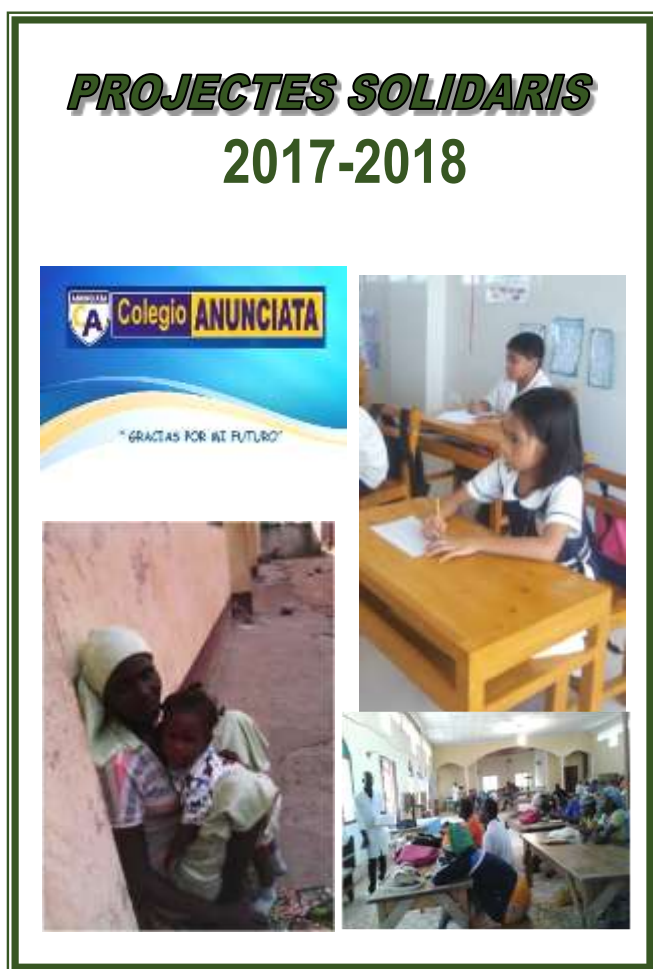
- "Beques d'estudi" adreçades als alumnes del Col·legi "Anunciata" (San Carlos) Filipines.
- Alfabetització dels "Nordistes" de Yaoundé- Camerun.

També oferí a les persones interessades participar en un taller de manualitats, ja que pot ajudar-nos a desvetllar la imaginació i creativitat. Estarà dirigit pel Sr. Josep Aragonés Zafra.

En finalitzar aquesta primera part, la Delegada de Missions adreçà unes paraules d'agraïment a tots els col·laboradors i ens animà a seguir treballant i compartint els talents rebuts amb els més desfavorits.

A continuació, en un ambient molt distés i fratern ens traslladarem a una sala per compartir materials i seguir treballant i potenciant amb energia els Tallers Missioners. La comunitat de Germanes d'Elisabets ens oferí un pica-pica que ens ajudà a restablir forces físiques abans d'arribar a les nostres comunitats. Moltes gràcies.!!!

Gna. M. Pilar Figuerola

FORMACIÓ PERMANENT

MULTI INTERCULTURALITAT

A la convocatòria de la Priora Provincial Gna. Maria Rosa Masramon i Consell van respondre diverses Gnes. (unes 89) de les distintes comunitats (24) que formen la Província “Sant Ramon de Penyafort” a Catalunya i les Illes Balears.

Les germanes de les diferents comunitats (un bon exemple de multiculturalitat) arribaren puntuals a Vic, se entrellaçaven salutacions, abraçades i mostres d'alegria per trobar-se; a simple vista, semblava tenir-ho tot superat.

Davant el tema **“Orientacions per una formació multi-intercultural”** sorgien entre nosaltres unes preguntes: aquest tema no és per les que estan a missions? A la nostra edat serà profitós aquest tema?

La formadora Diana de Vallescar Palanca, Doctora en Interculturalitat semblava haver sentit els nostres dubtes i ens va introduir en el tema amb algunes preguntes que ens comprometien personalment, per a què aquesta formació? Què sabem? Com ho experimentem?

La metodologia seguida estava encaminada a donar-nos una teoria per entendre els conceptes, interioritzar-los i treure'n conseqüències. Així poder descobrir com la cultura té un sòl, un nucli central, uns aspectes invisibles que engloben els valors que donen sentit i sostenen a les persones que pertanyen a una determinada cultura i orienten el seu comportament “sembla que la terra que ens ha vist néixer sigui còmplice de la nostra manera de ser i d'estar ...”

La diversitat avui és una realitat que la constatem a simple vista, però no es quelcom improvisat. En la lectura del Gènesis, 1 es manifesta l'excel·lència de la diversitat. Déu en la creació crea un espai on conviuen aspectes contraris i, veient-t'ho, Déu digué que era bo; la diferència és valorada com molt bona; hi havia harmonia, encaixava bé el que era diferent i Déu va beneir la diversitat on tots tenien el seu paper, la seva importància. Però el somni de Déu es interromput pel missatge de Babel, imposició de la superioritat. L'orgull del ser humà trenca aquesta harmonia creient que res ni ningú la pot limitar, es creu superior i no reconeix ja la diversitat, només és bo el que és propi.

Davant el desafiament de la diversitat molts grups com: les multinacionals, les grans empreses, la universitat, els religiosos, s'interessen pel tema de la interculturalitat encara que els seus fins siguin ben diferents ...

Després d'una introducció per situar-nos el tema vam passar a la celebració de l'Eucaristia celebrada per mossèn Joan Serrabassa que ens va presentar el temps de Nadal i la seva litúrgia com un reflex de la mateixa vida on la tendresa i l'alegria s'agafen de la mà amb els plors, la creu, els sofriments. Serà aquesta la realitat que vivim en les nostres comunitats, en la nostra missió? En les tres Eucaristies que M. Joan va presidir, expressà el sentit de les innocentades avui i de la llum que només pot il·luminar amb els qui la posseeixen.

En el nostre procés humà hem de conèixer el que ens configura, per això és molt important conèixer la nostra cultura, els referents culturals que condicionen la nostra manera de veure, de ser i d'estar a través de la família, del medi, de l'educació... això és clau per seguir avançant ...ningú estima el que no coneix....

Però no vivim distribuïts en grups de cultures iguals sinó que d'uns anys ençà se'ns presenta un desafiament ineludible a les societats formades per diferents grups lingüístics, ètnics, religiosos; són realitats que s'imposen en la majoria de països, ciutats i inclús en les pròpies famílies i hem d'aprendre a gestionar-les.

No n'hi ha prou amb ser obertes hem de formar-nos, tenir curiositat per conèixer els referents culturals que condicionen la manera de veure, de ser i d'estar de les persones amb les que ens relacionem.

La vida religiosa congrega una diversitat molt gran de membres i a això se suma la diversitat inherent de la missió, cada vegada més extensa. D'aquí que és molt important aprendre a conviure i a crear punts de trobada. Això ens evitarà dificultats i mals entesos. De nosaltres depèn que la diversitat sigui una oportunitat per créixer i enriquir-nos. D'aquí l'interès pel tema de la interculturalitat. Així mateix és necessari treballar en la formació i en la missió de manera que ajudi a obtenir més apertura davant la diversitat. Comprometre's per la igualtat d'oportunitats i l'equitat. Treballar per una cohesió social. Fomentar la participació crítica en la vida i les decisions democràtiques. Respectar la vida del planeta...

La cultura va modelant; els comportaments són modelables, ens parlen que tenim una naturalesa comuna, una base humana i unes necessitats. Si la diversitat es constitutiva del ser humà, de quina manera acollim la diversitat? ¿Què necessitem aprendre per caminar? La formadora ens féu visualitzar un preciós documental amb cinc nens nascuts en contextos molt diferents; la naturalesa humana és acollida de manera diferent segons els medis amb els que es compta però hi ha una mateixa realitat humana: l'acollida, l'amor de la mare, la creativitat per respondre a les necessitats dels petits.

La formació multi intercultural és una base para aprendre a viure i a conviure amb la diversitat en les seves diferents manifestacions, discernint quins tipus d'accions són les més adequades en els diversos moments. La pel·lícula! Dios mío! ¿Qué hemos hecho? Ens va posar en evidència la reacció espontània davant el que és diferent. A ells, como a nosaltres, ens costa reconèixer la diversitat, sobre tot algun tipus de diferències que no arribem acceptar. Només una mateixa Les relacions interculturals poden ser transformadores, si s'uneixen en diàleg, el coneixement (saber conceptes), les capacitats (saber com) i les actituds (saber relacionar-se). *El diàleg intercultural és un procés que implica l'intercanvi respectuós i obert dels diferents punts de vista entre individus i grups de procedències ètniques i amb llegats culturals, lingüístics, religiosos diferents.*

Diana de Vallescar ens va deixar una sèrie de preguntes, de quadres i de bibliografia com material auxiliar per seguir avançant en aquest tema tan important, tan actual i tan complex i va valorar el programa de formació que té la Congregació.

A les comunitats de Vic i especialment al Consell Provincial que es va esmerçar amb tota mena de detalls per tal de facilitar els desplaçaments, l'acollida, l'ambient, la Litúrgia i els moments de distensió, els donem les gràcies i els desitgem un bon inici d'any 2018

Gna. Argelina Álvarez

FINAL DE LA VISITA CANÒNICA
a la PROVÍNCIA SANT RAMON DE PENYAFORT
TROBADA AMB LA PRIORA GENERAL
i Gnes. del seu CONSELL

El 17 de desembre de 2017 es féu a la nostra Casa Mare de Vic la trobada final de la Visita canònica, a la que vam ser convocades totes les comunitats.

Aquesta visita la va iniciar la nostra Priora general, Gna. M. Natividad Martínez acompanyada amb diferents conselleres, el passat mes de maig de 2017 i una per una va recórrer les 30 comunitats de la Província, escoltant i animant les Gnes., així com convidant-nos a reflexionar i mantenir viu l'Esperit del Senyor i l'amor a la Congregació.

Aquesta trobada conclusiva es va iniciar a la sala d'actes amb una salutació de Benvinguda i una Pregària molt pròpia del moment.

L'ordre del dia va tenir com a punts principals del matí dos temes:

- La Formació permanent a càrrec de la Gna. M. Inés Fuente Cuesta.
- La Carta de la Gna. M. Natividad Martínez, on ens va donar una visió clara i positiva de la Província, remarcant els aspectes ja aconseguits i els punts a millorar.

La tarda es va dedicar principalment al diàleg i exposició per part de les Gnes. Conselleres de temes d'interès congregacional, com ara:

- La Fundació Anunciata Solidària.
- La Presentació del Compendi de la Història de la Congregació.
- La Trobada a Roma de Pastoral vocacional.

Difícil és resumir tota la riquesa de l'exposició que va presentar la Gna. M. Inés; em limitaré a enumerar les preguntes i afirmacions que més ens van impactar.

Creiem en la Formació permanent?

Ens interessa de veritat?

Certament va reconèixer que les Gnes. de la Província Sant Ramon de Penyafort la valorem molt, i això es demostra en la participació massiva a cadascuna de les convocatòries que es proposen a tots els nivells: eclesial, congregacional i molt més encara provincial.

Però, què és la Formació permanent?

Tenint en compte documents eclesials, com ara "*Vita consecrata* n. 65", "*Caminar des de Crist* n. 15"; "*A vi nou, bots nous*" i "*Les Nostres Lleis*", aquestes són les principals afirmacions:

La Formació permanent és el procés de configuració i assimilació dels sentiments de Crist: impulsos, emocions, desitjos, afectes, sentiments.

És el Pare, per la força de l'Esperit qui forma en nosaltres el cor del Fill.

La Formació permanent abasta tota la vida i s'estén a tota la persona; de per si, és permanent, tot i que el creixement no és lineal sinó que té avanços i retrocessos.

Si la vida no és Formació permanent, és frustració permanent; si no caminem, retrocedim.

Citant a Amadeo Cencini, va aclarir els termes "*Docilitas*" i "*Docibilitas*", tots dos molt relacionats amb les actituds que exigeix la Formació permanent.

"*Docilitas*" és docilitat, col·laboració, disponibilitat.

"*Docibilitas*" és deixar-se impactar per la realitat i treure de la vida l'oportunitat que ens dona per créixer.

Segons les NLI la comunitat és l'element fonamental de la Formació permanent; aquesta esdevé en les relacions humanes i ens exigeix "docilitat", "docibilitas relacional". La vida quotidiana i les seves perifèries tenen una densitat de presència de Déu: pobres, febles, els que pateixen.

Finalment, va remarcar la importància de l'**Estudi** com a font de fecunditat en la contemplació i missió apostòlica. Estudi que ha de ser una atenció a **la Paraula, l'Escriptura i els clams del món.**

Ens va convidar a ser com **Maria de l'Anunciació** que va escoltar la Paraula, la va meditar en el seu cor, la va fer fructificar i va donar al món el Salvador.

Va considerar com a imprescindible:

1. Crear una cultura de la Formació permanent en la que es complementi la sensibilitat, que és convicció experiencial, amb l'estil de vida i la corresponent praxi, cursos, lectures, reunions, treballs ...

2. Ser responsables individual i comunitàriament de la Formació permanent, com a resposta a l'amor de Déu i com consagrades amb la missió d'ajudar els altres.

3. A nivell institucional cal continuar conscienciant, creant fonts i promovent l'itinerari formatiu.

Després d'uns breus minuts de descans, va continuar la Gna. M. Nativitat Martínez llegint la cita Is 40, 21-31 com a introducció a **la Carta adreçada a les Germanes de la Província.** Ens va recordar, en primer lloc, i com a punt de partida, el lema de l'últim capítol general **"Una Anunciata renascuda per a una**

evangelització audaç", eix motivador i orientador en cada reflexió amb cada germana i comunitat.

Importants són els subratllats de cada un dels 5 primers paràgrafs que ens deixa com a tasca:

► Animar a enfortir la consciència de la necessitat de la **presència i actuació de l'Esperit Sant** en cadascuna i en la comunitat...

► Recordar i agrair **l'acció misericordiosa de Déu, alliberadora de tot...**

► Incentivar **una mirada nova, positiva, generadora de vida i de bé...**

► Atendre **la vinculació personal amb l'essencial de la nostra vida:** Déu, el seu Regne i la nostra consagració a Ell ...

► Revifar el **sentit de pertinença a la Congregació.** Sentir-se **part, partícip i responsable...**

Ha constatat el seu pas per les comunitats, **el bon esperit que les anima**, valorant els següents punts:

►L'organització de la comunitat d'acord a les Prioritats indicades en els Capítols

►La Formació permanent

► La Formació inicial

► La integració i comunió de totes les comunitats

► L'esperit apostòlic, missioner i solidari

►L'atenció i cura de les Gnes. grans i malaltes

Va insistir en la necessitat de seguir tenint cura i portar a la perfecció els elements que componen a la nostra vida de Dominiques de l'Anunciata:

►La vida fraterna consagrada

►La formació permanent fins a la configuració amb Crist

►La contemplació

► La missió de predicació

►La pastoral juvenil vocacional específica

►Les Nostres Lleis

Finalment, ens va recordar uns números de les Constitucions i Actes que, encara que no són fonamentals, sovint no es tenen en compte:

De les NLI el número 55 referent a **la Creu dominicana** i el 66 que tracta de **les Completes**. I del número 91 de les Actes del Capítol general sobre **les Visites a familiars**.

Va acabar agraint als Consells provincials del sexenni la seva bona relació, suport, col·laboració i comunicació; a totes les Gnes. l'acollida, receptivitat i els detalls envers ella i les seves Conselleres i ens va formular una pregunta, a manera d'avaluació de la visita: **"Què us ha deixat la visita canònica?"** Van respondre algunes germanes donant gràcies pel pas de l'Esperit en cada comunitat, pel gran sentit congregacional viscut i per la necessitat creada de més intensa vida espiritual i pregària personal.

Continuà la trobada amb l'Eucaristia a l'Església de la casa Mare i al costat de la imatge del Nen Jesús, col·locat molt bonic en el presbiteri; va ser el moment privilegiat per l'acció de gràcies, així com el dinar fratern que proporcionà més temps per seguir amb la comunicació entre totes.

A la sessió de la tarda, com ja he dit a l'Ordre del dia, se'ns va oferir un temps per preguntar temes congregacionals, inquietuds o dubtes.

**ANUNCIATA
SOLIDÀRIA**

La Gna. M. Victòria S. Urrutia, Ecònoma general, ens va explicar amb tota claredat la nova **"Fundació Anunciata Solidària"**: el perquè del nom de Fundació, el seu patronat, l'equip gestor, la finalitat i la subvenció inicial de la mateixa.

Seguidament les Gnes. M. Inés Fuente, M. Àngels Fíguls i M. Núria Cuéllar, membres de l'equip d'investigació del Carisma, ens van presentar el llibre **"Compendio de Historia de la Congregación HH. Dominicas de la Anunciata 1856-2016"**.

Treball interessant i minuciós que recorre els 160 anys de la història congregacional. En els seus 8 capítols sintetitza els 7 toms o volums de les Cròniques on s'expliquen els principals esdeveniments de la vida de l'Anunciata, des dels seus orígens fins el moment actual, i capten el carisma que li va infondre el P. Coll i com es desenvolupen per mitjà de les germanes en el temps i en les diverses cultures.

**"Compendio de Historia
de la Congregación
HH. Dominicas de la
Anunciata 1856-2016".**

Cada comunitat en rebérem dos exemplars de mans de la Priora general.

A la pregunta sobre la darrera **Trobada a Roma de Pastoral vocacional**, a la que hi varen assistir Gnes. de la Congregació, la Gna. Ana M. Penadés va expressar la seva experiència. Constatà que, malgrat l'escassetat de vocacions que totes les Congregacions pateixen, principalment a Europa, hi havia un clima d'esperança, recerca de nous mètodes i sobretot estudi i aportació al proper Sínode sobre els joves.

La jornada va acabar amb el rés de Vespres, i una benedicció. Com a comiat el tradicional berenar que ofereix la comunitat de Vic, una mostra més de les delicadeses amb què sempre ens acull.

Gna. Isabel Andrés

Vic, 17 de desembre de 2017

FINAL DE LA VISITA
CANÒNICA

ASPIRANTAT, UN DO DE DÉU

El dia 25 de novembre de 2017 a la comunitat de Ho Chi Min es va fer l'entrada de les tres postulants vietnamites. Van ser-hi presents les Gnes. Sagrario Llorente i Rolindes González. Les tres postulants Nga, Thuy i Trang expliquen la seva experiència.

La nostra entrada al Postulantat ens recorda el fet de deixar la família i el nostre lloc d'origen i viatjar cap a Ho Chi Minh per optar per la vida religiosa. Els interrogants que sorgiren en la nostra ment van ser molts: Com enfrontem els riscos d'ingressar a una Congregació estrangera? Com serien les germanes? I les nostres companyes, que encara que vietnamites,

també ens eren desconegudes. Com podríem viure juntes?

Totes aquestes preocupacions van ser superades davant el fervent desig de seguir la voluntat de Déu i sobretot reflexionant moltes vegades les paraules de Jesús: "Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui cada dia la seva creu i em segueixi "(Mt 16,24).

Creiem que Déu ens crida i que Ell també ens donarà les gràcies que necessitem per poder complir la seva voluntat i arribar a ser Dominiques de l'Anunciata.

Recordem situacions que en el nostre aspirantat s'anaven presentant relacionades principalment amb les tasques domèstiques, com ara netejar i cuinar, que per algunes de nosaltres eren novetat. Quan érem a casa de vacances, els nostres pares estaven molt contents en veure que fèiem tan bé les coses que no sabíem fer abans d'ingressar a la Congregació i se sentien feliços quan provaven el menjar que cuinàvem per ells.

També ens adonem dels canvis que hem experimentat en la nostra personalitat, en la nostra forma de relacionar-nos amb nosaltres mateixes i amb els altres. Coneixem

els nostres errors, hem trencat moltes coses a la cuina, hem tingut dificultats i experimentat diversos mals, però ha valgut la pena perquè el que s'ha aconseguit supera amb escreix allò que ens preocupava.

Veiem el nostre aspirantat com un regal de Déu, que ens ha proporcionat conèixer-nos millor i anar superant dificultats per anar millorant en el dia a dia. I com una benedicció i una oportunitat per seguir discernint la seva voluntat sobre la nostra vida, en un lloc en el que ens preparem per complir el nostre desig d'arribar a ser Germanes Dominiques de l'Anunciata.

Donem gràcies a la Congregació per acceptar-nos i oferir-nos la possibilitat de continuar el nostre procés formatiu en l'etapa del Postulantat. A la Gna. Cristine per guiar-nos, a la Gna. Ciri pel seu suport, a les nostres Gnes. vietnamites Thu, Lan i Thach per infondre'ns coratge, i a la Gna. Nga, novícia, pels moments que hem compartit durant el seu Postulantat.

Mútuament nosaltres, Nga, Thuy i Trang, donem gràcies a Déu per tot el que estem compartint en aquesta etapa de la nostra formació. Sabem que hem de treballar molt més la nostra relació, però també sabem que, al final del dia, sempre ens mantindrem unides. I així, esperem estar juntes en les pròximes etapes de la nostra formació religiosa.

Gràcies als nostres pares, que, tot i el dolor de la separació, principalment quan haurem d'abandonar el nostre país, generosament ens ofereixen al Senyor i són feliços de la nostra elecció.

Donem moltíssimes gràcies a la nostra Mare de Déu, la Verge de l'Anunciació, pel seu exemple de fe, d'obediència i de servei. Mare, quan se't va demanar col·laborar en el pla salvífic de Déu donant a llum el Fill de Déu, li vas donar el teu "Sí" sense entendre completament el missatge diví. Ajuda'ns a agrair l'amor de Déu, fins i tot enmig de les dificultats.

Guia'ns per conèixer i acceptar la seva voluntat, i a mantenir-nos fidels tots els dies de la nostra vida.

El nostre sincer agraïment a Déu perquè la generositat no té límits i mai podem superar. Gràcies per cridar-nos a aquest estil de vida. A Ell confiem la nostra vocació perquè segueixi encenent el nostre cor amb la força del seu Esperit i ens ajudi a complir sempre la seva voluntat.

Que Sant Domènec, el nostre Pare Francesc Coll i les nostres Germanes Beates Màrtirs intercedeixin per nosaltres davant el Senyor. Amén.

Amb el nostre sincer agraïment.

Nga, Thuy i Trang (Postulants)

CARTA OBERTA DES DE FILIPINES

Estimades Germanes de la Província Sant Ramon de Penyafort.

Hola, germanes! És veritat que la distància material que ens separa és molt gran (més d'onze mil Kms.), però hi ha una proximitat que és més forta, el carisma, la comunió i la fraternitat de la Congregació.

Amb les noves tècniques telemàtiques no hi ha fronteres per a la comunicació, per això us considero informades de la situació sociopolítica que es viu a Filipines.

Com germana vostra filipina vull compartir, de primera mà, el meu sentiment i informar-vos sobre com estem responnent des de la fe i amb l'Església Diocesana a aquesta crida a la missió. Així podem estar unides i comprometre-us a pregar pel poble filipí i per nosaltres.

En el mes de setembre, en concret el dia 13, vam celebrar un any de la formació del "Ministeri de la Misericòrdia" a l'Arxidiòcesi de Lingayen-Dagupan a la que pertanyem i amb la que estic col·laborant. Us explico a continuació.

Al poc temps de pujar al poder el president Duterte va declarar eradicar les drogues al país i ordenà als militars buscar als implicats, usuaris, venedors, proveïdors, narcotraficants, però amb uns mètodes que va morir molta gent de manera extrajudicial. Ja des de l'any passat, molta part de la població ha patit aquesta situació. Hi ha por i les notícies són molt serioses.

Per respondre al sofriment del país, per les víctimes i les famílies dels assassinats extrajudicials, l'Arquebisbe de la Diòcesi, Mn. Sòcrates B. Villegas, va convidar personalment a diverses persones, sacerdots, religiosos/es i laics, grup al que pertanyo, a treballar en el camp d'escolta atenta als que pateixen, a comunicar en silenci amb la família i pregar per la situació de les víctimes, de les famílies i del país.

El grup ha tingut formació per part de l'equip "The Circle Recovery Team", que l'integra psicòlegs metges que treballen al centre de rehabilitació de drogoaddictes. Després d'aquesta formació se li ha donat el nom de "Ministeri de la Misericòrdia".

A la Diòcesi hi va haver moltes víctimes. L'Arquebisbe sempre va defensar la vida, va convidar a les víctimes i les famílies dels assassinats d'extra-judicials a participar en l'Eucaristia del 14 de setembre del 2016 celebrada a la catedral de Sant Joan de Dagupan. Hi va haver una invitació del Ministeri de la Misericòrdia a participar en la cerimònia pel oathing (promesa) després de la Missa. L'objectiu era donar suport i defensar la vida i a les víctimes. A continuació de la missa es va fer la processó del Sant Enterrament a la plaça de Dagupan, amb el rés del Rosari, portant espelmes i diferents missatges, com: No a la pena de mort.

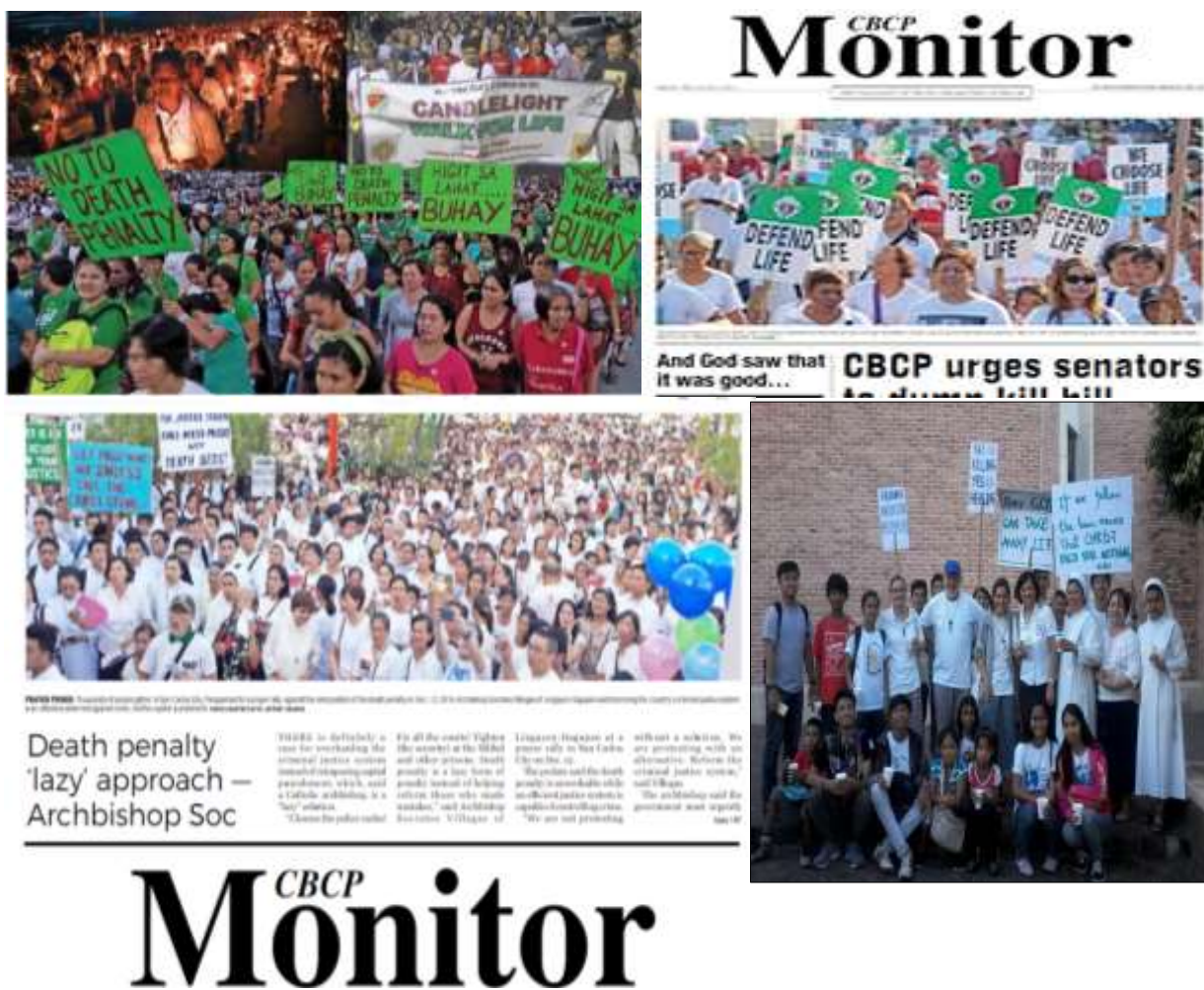

Aquest equip de "Ministeri de la Misericòrdia" treballem amb altres grups, fins i tot no catòlics i laics, i oferim ajuda per a la recuperació de les persones drogodependents i als diferents nivells de la persona. Des de l'any passat s'estan fent aquestes trobades.

Un cop al mes ens reuneix el Senyor Arquebisbe per compartir informació i experiències personals. Meditem els sofriments, preguem per tots, per les víctimes, per l'Església, pel govern i planifiquem activitats adequades per respondre millor a les situacions que vivim.

Les germanes de la comunitat de Sant Carles hem participat en diferents actes religiosos i cívics que s'han fet a la Diòcesi. Es pot destacar l'Eucaristia a la parròquia de St. Domènec amb una participació de més de mil persones i, a continuació, la processó amb el rés del Rosari, portant espelmes, per acabar a la Plaça amb un programa de cançons sobre l'amor filipí. També amb altres actuacions i una oració per totes les víctimes. Hi hagueren altres moments de manifestacions amb el títol "A favor de la vida", que consistia en fer un camí pregant per prendre consciència de la dignitat de la persona humana.

Una altra dificultat social per la que estem passant aquí a Filipines, i que comporta molt de patiment, són les revoltes i enfrontaments al sud del país, anomenat Mindanao, de majoria musulmana. Van ser atacades i destruïdes la Catedral de Marawi, altres Esglésies i imatges, i van segrestar al P. Chito i altres cristians.

Davant d'aquesta situació el president Duterte va declarar la "lleï marcial" en aquella zona. Van haver-hi moltes morts i gent desplaçada que fugia dels seus pobles i de les situacions bèl·liques que estava vivint.

L'Arquebisbe de la Diòcesi Mn. Sòcrates B. Villegas, que és el president del "Aid to the Church in Need a Filipines" (Ajuda a l'Església necessitada a les Filipines), va convidar a l'Arquebisbe de Marawi, Edwin de la Peña, per compartir amb nosaltres la situació d'aquell lloc.

Es va entristir molt pel que s'està patint: molta població no tenia aliments suficients, es necessitaven medicines, pares que buscaven als seus fills. Ens va convidar a pregar per tan greu situació.

Per respondre a aquesta situació, i estar amb els germans que pateixen i moren, s'han emprès diverses accions a nivell de pregària, tant personal com col·lectivament, amb la intenció de col·laborar a la pau a la zona. Cada Parròquia, amb el seu Consell parroquial, organitza les activitats a realitzar, per exemple: resar l'Àngelus a les sis del matí i de la nit, cada quart dissabte resar 2000 Ave Maries des de les vuit del matí a les cinc de la tarda. Les germanes, com una família, anem a pregar per la reconciliació, per la pau i perquè acabi el conflicte que es viu des de fa tres mesos. Com el Papa Francesc diu, "Són els Màrtirs d'avui, humiliats i discriminats per la seva fidelitat".

Bé, germanes, això compartim amb vosaltres per fer-vos partícips de les "penes i alegries" del nostre poble i us uniu amb nosaltres en la pregària.

fraternalment,

Mila P. Colom, OP

Comunitat P. Coll, Sant Carles City, Filipines.

TROBADA DE FORMACIÓ PERMANENT "ANY DE LA FIDELITAT"

Del 29 de desembre de 2017 al 2 de gener de 2018 ens vam reunir les tres comunitats de Filipines per la trobada de Formació permanent.

El dia 28, les germanes de Sant Carles van arribar a Quezon City - Cubao i les vàrem rebre amb molta alegria.

El 29, ben dematí, emprenguérem rumb a Calamba. Rebérem de les germanes una benvinguda molt afectuosa.

A les 9 h va començar la jornada amb el tema de formació "Any de la Fidelitat", que va ser facilitat i clarament exposat per la Gna. Mary Ann de Vera, OP. Inicià la reflexió amb una oració i amb una dansa molt animada per totes les germanes. A continuació va definir l'origen de la paraula "Fidelitat" en diferents idiomes.

Féu una bona exposició, reflectint el seu sentit en l'Antic i Nou Testament. Presentà com a models de Fidelitat: Abraham, Job, Macabeus Màrtirs, Elies... i subratllà la fidelitat de Jesús i Maria, i la dels nostres Pares Sant Domènec i Sant Francesc Coll.

Molt interessant fou l'entrevista que la Gna. Mary Ann havia fet a les Gnes. Teresa Reixach, Concepció Verges, Pilar Muñoz, Maria Sansalvador, Teresa Vila i Teresa Xaus. Cadascuna manifestà el seu camí de fidelitat a Déu i a Maria.

Totes les germanes que van expressar la seva idea de fidelitat eren d'edat avançada, camí per ser imitat, especialment, per les germanes joves. Resumint, les seves idees és fonamenten en renovar la fidelitat constantment mitjançant l'oració interioritzada, la vida de comunitat, l'observança regular i les pràctiques religioses. Sense oblidar la relació amb Déu i el compliment de la seva voluntat.

▶SESSIÓ DE LA TARDA

Començà amb la cançó "Déu és fidel" i una harmoniosa dansa. A continuació es van formar grups per compartir l'experiència pròpia de la fidelitat de Déu en cadascuna de nosaltres i la nostra resposta.

La H. Mary Ann va compartir els següents temes:

MITJANS per ser fidels:

1. Complir la voluntat de Déu i no fixar-nos en els resultats.
2. Reforçar la relació amb Déu per mitjà de la fe.
3. Saber que Déu és immutable.
4. Confiar en el poder de l'Esperit Sant.
5. Actuar com a part del cos de Crist.

MOTIVACIONS:

1. La glòria de Déu.
2. La Misericòrdia de Déu.
3. La recompensa eterna.

FRUITS:

1. Ser benedicció per als altres.
2. Pau i satisfacció personal.
3. Confiança en Déu.

CONCLUSIÓ: FIDELITAT ÉS VIURE EN FE I PLENITUD

S'acabà amb la cançó "We'll be Faithful" (Serem Fidels).

Finalitzà la jornada de la tarda amb un bon berenar i el rés de Vespres. Després de sopar les germanes joves van anar a una piscina per gaudir-ne fins al matí del dia 30.

El dia 30, després de dinar, es féu el retorn de Calamba a Cubao. A la tarda es va celebrar la Missa presidida pel P. Laurentino OP.

El dia 31, començà el Recés, temps de silenci i reflexió, amb el Santíssim exposat fent-ne vetlla tot el dia. A les 22 h, es féu l'Acte Penitencial, molt ben preparat per les Gnes. assignades i compartit per totes mitjançant projeccions de textos i cants, amb gestos i reflexions simbolitzats per pedres.

El dia 1 de gener del 2018 vam celebrar, conjuntament, el Nadal i Any Nou. Vam tenir representacions creatives dirigides per cada grup, amb la cançó "Maria, ¿tu saps?" Es van fer jocs i la "amiga secreta", amb intercanvi de regals entre les germanes i les comunitats.

A la tarda hi hagué reunió de les Gnes. Perpètues i Assignades, on es tractaren un seguit de temes: Pastoral vocacional, primera professió, renovació dels vots, professió perpètua, Exercicis espirituals, visita de les Gnes. M. Rosa Masramon i Rosa M. Picas, i altres assumptes.

Tot va ser viscut en un ambient de fraternitat, que ens va omplir el cor i l'esperit.

Gna. Isabel Martínez OP

Visita a les Comunitats de Vietnam i Filipinas

del 8 al 31 de gener de 2018

Dos motius tenia aquest viatge: el primer, visitar les germanes per conèixer-les personalment i posar nom a aquests rostres que tantes vegades havia vist virtualment, i el segon, poder escoltar directament de les mateixes inquietuds, reptes, vida i missió, així com, l'estat, moment i situació concreta en què es troba cadascuna d'elles; el mateix de les quatre comunitats que té la província a Orient.

La primera comunitat que vam visitar va ser la d'Ho chi Minh, al Vietnam. Al mes de desembre hi va haver necessitat de fer algunes destinacions i era necessari poder tenir un diàleg amb la comunitat i amb les dues germanes que s'havien incorporat feia escassament un mes: la Gna. Jocelyn Frianeza Quizol, Priora de la comunitat i responsable d'aspirants i postulants, i la Gna. Maribel Padernilla Palomar.

Durant els cinc dies que vam estar en aquesta comunitat vam poder veure i compartir la seva preocupació, però també, la seva il·lusió per seguir endavant, com a casa i comunitat formativa, i avançar amb entrega i responsabilitat.

Els dies transcorrien i el temps s'havia de compartir amb les altres comunitats.

Ens vam traslladar a Filipines per poder conèixer i conviure uns dies amb cadascuna de les tres comunitats. En totes elles compartirem amb les germanes: reptes, il·lusions, esperances i també inquietuds que les preocupaven. Les animàrem a continuar la tasca i missió que cadascuna realitza en els diferents llocs, sempre recolzades per la comunitat i

alimentades espiritualment amb la pregària personal i litúrgica, l'Eucaristia, la vida fraterna, que és el que ja vénen fent amb perseverança.

També vàrem insistir en la necessitat de buscar recursos per al sosteniment econòmic, treballant en diferents llocs, així com potenciar i prioritzar la Pastoral Vocacional en els diferents llocs on es fan presents.

La meva experiència en aquesta primera visita realitzada a les quatre comunitats ha estat del tot positiva i d'una gran riquesa personal. Vaig experimentar el goig de poder compartir l'esperit dominicà, l'amor al Pare Coll i a la Congregació, el sentit de la festa i l'alegria de tanta joventut que va agrair, en tot moment, la nostra proximitat i estada entre elles.

COMUNITAT DE SANT CARLOS

En aquest primer viatge em va acompanyar la Gna. Rosa M. Picas, secretària provincial. Per a mi ha estat una oportunitat de poder conèixer de prop a cada germana i la realitat sociocultural i religiosa que existeix i es viu a cada un d'aquests dos països asiàtics.

Gna. M. Rosa Masramon

FESTA DE COMIAT DE LES TRES COMUNITATS DE FILIPINES

ACTIVITATS PASTORALS

COMUNITAT DE VIETNAM

Les tres postulants, Nga, Thuy i Trang els divendres el matí fan un servei de voluntariat a un orfelinat Mai An Shelter (Refugio Mai An) de las Hermanas Amantes de la Santa Cruz de Go Vap (Lovers of the Holy Cross Sisters of Go Vap). Hi ha nens/es de diferents edats, abandonats, la majoria fills de mares solteres.

Les aspirants i les postulants el diumenge, després de Missa, col·laboren en la catequesi de la Parròquia de Ha Noi

COMUNITAT DE CALAMBA

Aquests nens/es són els beneficiaris de les beques que les Germanes de la comunitat de Calamba reben per mitjà de les campanyes dels col·legis. El motiu de la seva visita va ser agrair la col·laboració dels nens i nenes de les escoles FEDAC.

La Gna. Tram és la responsable de fer el seguiment del projectes de beques.

Un petit berenar per celebrar la trobada i la festa.

.Imatge del P. Coll

**Aquí viuen alguns
dels nens/es becats.**

COMUNITAT DE SANT CARLOS- PANGASINAN

Missió als Barris

Les Germanes de la comunitat Pare Coll - Sant Carles, Pangasinan, estan visitant les famílies dels barris i han començat pel barri Tamayo. L'objectiu és conèixer-les, captar la rellevància de la fe en la seva vida quotidiana i, alhora, motivar-les a participar en les activitats i programes de la Parròquia. Després d'alguns mesos, comencen a compartir la Paraula de Déu amb elles, per tal d'organitzar-les com a comunitats de base. Quan ja estan preparades, els líders de la Parròquia comencen a implementar el programa de formació per donar vida a les respectives comunitats de base.

Gnes. Gley i Frela

Cases construïdes
amb la recaptació
de les campanyes
de projectes.

LES GERMANES. ESTUDIANTS:

Petita missió per a la Nova Evangelització

"Anunciar Crist significa mostrar que, creure en Ell i seguir-lo, no és només una cosa veritable i justa, sinó també bella, capaç de satisfer la vida d'un nou resplendor i d'un goig profund, fins i tot enmig de les proves" (Evangelii Gaudium 167).

En començar el segon semestre de la meua nova missió, com a responsable de les Gnes. Estudiants, el que més em preocupa és que tinguin una missió més compromesa i directa segons el nostre carisma.

Gràcies a Déu hem trobat un centre de "nens del carrer" on podem donar catequesi. Aquest centre es diu "KUYA Center". Kuya és una paraula filipina (tagalog) que significa "germà gran" i s'utilitza, en signe de respecte, per referir-se a la gent més gran que tu o desconeguda. En aquest centre hi viuen nens per un temps de dos anys i després els traslladen a un altre centre més adequat a les seves necessitats; procedeixen de famílies molt desestructurades, alguns es van escapar de les seves cases i altres són delinqüents.

Aquest any, el dia 14 de febrer, van celebrar el 27 aniversari de la seva Fundació. Al principi va ser dirigit per religiosos de diferents Congregacions en missió conjunta; ara, el porten les religioses de Notre Dame, però segueixen col·laborant altres religiosos com a Junta directiva.

Cada divendres els visitem i expliquem l'Evangeli del diumenge integrant els valors evangèlics. Amb afecte i convicció els diem: «Jesucrist t'estima, va donar la seva vida per salvar-te, i ara és viu al teu costat cada dia, per il·luminar-te, per enfortir-te, per alliberar-te».

(Evangeli Gaudium 164)

Col·laborem també juntament amb els voluntaris educadors del "KUYA Center"; ells els imparteixen classes d'Higiene i nosaltres Catequesi. Un dels objectius dels voluntariats és buscar ajudes per donar beques i recollir més nens, que viuen al carrer, i portar-los a aquest centre perquè

visquin amb més seguretat i tinguin menjar més saludable.

Aquesta missió ens impacta fortament perquè molts dels nens viuen de manera infrahumana; les cases de la seva família són molt petites, gairebé només hi té cabuda un llit i les construeixen amb cartrons i plàstics.

És una missió molt profitosa ja que ens permet conèixer la realitat del nostre entorn i deixar-nos tocar el cor. Les Gnes. Estudiants preparen cada setmana la catequesi amb molta cura i il·lusió. Les vietnamites estudien el llenguatge filipí per poder comunicar-s'hi, ni que sigui una miqueta. També, no oblidem el que aconsella el nostre Sant Pare el Papa i ens esforcem en tenir actituds de "proximitat, obertura al diàleg, paciència, acollida cordial i no condemnar" (Evangeli Gaudium 165).

"Sabem de cor que la Trobada catequètica és un anunci de la Paraula centrat en ella, però sempre necessita una adequada ambientació i una atractiva motivació; l'ús de símbols eloqüents, la seva inserció en un ampli procés de creixement i la integració de totes les dimensions de la persona en un camí comunitari d'escolta i de resposta" (Evangeli Gaudium 166).

Per això ens adonem de la necessitat de preparar-nos cada dia.

Reseu per nosaltres, germanes, perquè aquesta trobada amb els nostres germans desafortunats ens ajudi a viure en la compassió i un gran amor com Jesús.

Que sigui, també, una gràcia per viure autènticament el que ens demana en aquest Any dels Clergues i Persones consagrades, aquí a Filipines, per ser servents-líders renovats per a la Nova Evangelització.

Gna. Mary Ann de Vera, OP, Mestre de les Estudiant

RECÉS A GOMBRÉN

“Mar endins, Terra endins”

10 – 11 de Novembre de 2017

Què podem dir a les germanes de la Província a fi de poder compartir, de fer-vos arribar aquests espais de trobada amb els joves i no tan joves?

Tota trobada enriqueix i quan ens trobem se'ns fa curta....

Quan parlem de recés amb els joves, resulta que són pocs. Ens trobem junts, laics, germanes i aquesta vegada el pare dominic Xabi Gómez de la comunitat de Bailèn i, com podeu veure a la fotografia, persones de diferents llocs. Compartiren també amb nosaltres la comunitat

de germanes de Gombrèn.

Amb un tema de reflexió de fons, la natura, la companyia, la pregària, sentir les petjades del nostre Pare Coll i la mirada a Montgrony és per donar-ne gràcies i continuar sembrant...

La reflexió del tema ens anava acompanyant junt amb les diferents dinàmiques i símbols. Us imagineu tot el que hi ha de fons? Endinsar-nos a la mar o quedar-nos a la platja contemplant les ones i l'horitzó (que també és bonic), però no ens hi podem quedar... cal pujar a la barca tot i els dubtes, i ben agafats amb Aquell que ens dóna la força per a caminar i superar les dificultats.

Tot ens va ajudar per a poder compartir i celebrar la nostra fe. Agafar forces per avançar i seguir treballant a la terra pròpia de cadascú. Fins la propera trobada!

Gna. Juli Mudarra

TROBADA D'EQUIPS DE PASTORAL de les tres PROVINCIES D'ESPANYA

“DESPERTA, PROVOCA, CONVOCA”

L'experiència viscuda durant aquests dies, amb tots els seus detalls, acollida, reflexió... seria llarga d'explicar.

La importància de trobar-se els Equips de Pastoral de cada Província és gran, i més si tenim en compte que feia molt de temps que no s'havia fet. Una trobada, doncs, de reflexió, concreció i algunes propostes cara a un proper Capítol General.

Un dels primers símbols que al matí ens va desvetllar va ser un despertador! I quina música amb tanta colla! Podeu estar segures que ens vam despertar de cop. Estimular-nos i posar-nos en marxa amb la gràcia de Déu. Altres símbols ens varen acompanyar i ajudar a la reflexió i pregària.

El germà Luis Manuel Suárez ens acompanyà a la reflexió i anàlisi de la realitat social, i dels joves, durant dos dies.

Ens va ajudar a pensar en una Pastoral oberta, àmplia. Que sàpiga trobar el seu lloc dins l'Església i el món. Una Pastoral no aïllada, però tampoc que deixi de proposar el que és fonamental.

Ens parlà de la “cultura vocacional” dels processos de tota animació...

Les sessions de treball van ser intenses (però endolcides de bombons i caramels). Els textos ens van ajudar per a la reflexió: “Pastoral Vocacional”, “Missatge del Papa Francesc per a la 55 jornada mundial de pregària per a les vocacions” i altres... Ens van donar llum i ànims per fer passos davant d’una realitat que sembla que vagi en contra. No podem desanimar-nos ni aturar-nos.

A més de la xerrada, vam tenir també moments per a fer un treball de reflexió més concret de cada equip Provincial. Amb la Gna. Ana M. Penadés, que tenia un text de les Actes dels diferents Capítols de cada Província, el vam poder analitzar i constatar com ho hem portat a la pràctica fins avui. Pensar també en un proper Capítol General i poder fer, després d’aquesta trobada, una aportació conjunta pels tres equips.

La trobada va ser intensa, però no va faltar l'humor de sortir una tarda cap al tard per anar a fer una volta i prendre xocolata amb xurros.

Una vegada més, agrair a la comunitat de la Granja la seva acollida i a l'Equip per donar-nos l'oportunitat de trobar-nos i fer possible que, juntes, puguem aconseguir afrontar els nous reptes de la Pastoral, tot i les diferents realitats de cada lloc.

Gna. Juli Mudarra

TROBADA FAMILIA DOMINICANA

EXPERIÈNCIA DE PREDICACIÓ COM A LAICS DOMINICS.

Dissabte 2 de desembre 2018

PONENTS: Marcel Pallejà i Betlem Padró (Matrimoni de les Comunitats DEIC de Tarragona).

Un matrimoni que ha anat descobrint la fe a través d'altres persones, a la parròquia, i en el seu treball al Col·legi de les germanes Dominiques de l'Ensenyament de la I.C.

A través de la seva experiència ens van comunicar que viure l'Advent es posar-nos en camí, sortir a predicar és **trobar a Déu present en l'altre, a la història i a l'església**. Déu sempre ens sorprèn i ens parla al cor a través del dia a dia.

Predicar és **trobar-nos amb l'altre** i estar al seu costat. Reconèixer a cada persona com a germà i veure en el rostre del pobre a Jesús que neix per a tots.

Predicar en la història es saber llegir el pas de Déu en la vida de cada dia. Ell ens parla i nosaltres hem d'escoltar-lo.

Predicar en l'Església. Sant Domènec era un home d'Església i predicava amb paraules i gestos. Predicar avui a l'Església es fer petits serveis que comuniquin la Bona Nova, que és alegria i esperança per a totes les persones. Ells acompanyen a parelles que es preparen pel matrimoni i aquest servei els ha ajudat a la seva vida.

Déu els va cridar a ser predicadors i, poc a poc,

van anar descobrint la seva

vocació dominicana i això els

va canviar la seva manera de viure i sentir. La seva vida es fonamenta en els tres pilars: estudi-pregària, predicació i comunitat. Per a ells la força està en la comunitat DEIC, on viuen, pregunten i es formen tots junts. Viuen el carisma dominicà amb les germanes i altres laics, i així prediquen amb la seva vida, en el dia a dia, amb petits gestos i paraules plenes de compassió.

Gna. Natividad Martínez de Castro
Priora general D. Anunciata

Gna. Arantxa Sanz
Priora general D. De l'Ensenyament

Viure amb alegria la seva vida familiar i transmetre la fe als seus fills ha estat un valor que han conreat. Donen importància a la pregària en família, però per a ells la força està en la pregària comunitària, valor que han descobert en el contacte amb les Dominiques.

Viuen els valors de l'Evangeli: el compartir, estimar, donar, perdonar. I busquen predicar amb la paraula i l'exemple, perquè creuen *“que els cristians hem de fer el que diem que som”*.

Predicar des de la vida, des de la coherència. Predicar escoltant a l'altre i sobre tot a les persones que pateixen. Elles necessiten avui una paraula compassiva que els doni esperança. Jesús ve per a tots.

Gna. Francisca González

Predicar és trobar-nos amb l'altre i estar al seu costat. Reconèixer a cada persona com a germà i veure en el rostre del pobre a Jesús que neix per a tots.

TROBADA D'ANTIGUES ALUMNES "MARE DE DÉU DEL ROSER"

Com cada any pel novembre, i en la solemnitat de la festa de Crist Rei, la nostra comunitat d'Elisabets acollia amb satisfacció l'Associació d' Antigues Alumnes de l'Escola "Mare de Déu del Roser", per celebrar juntes la seva trobada anual, amb una Eucaristia "d'Acció de Gràcies" presidida pel Pare dominic Fr. Enric Casellas, OP, i un berenar de germanor, gaudint de l'estimació i de l'amistat que les uneix, tot recordant amb agraïment, el seu pas per l'escola i compartint conversa, alegria, rialles i festa, amb un ambient germanívol i de celebració.

Sempre a la missa, tenen un record per les seves companyes difuntes i pregunten per la Congregació i per les vocacions a l'Anunciata, manifestant una gran estima i devoció al Pare Coll.

S'ha de lloar la perseverança en aquest acte, de la Maria Capellades, una exalumna de 104 anys que no ha faltat mai a la trobada responnent sempre positivament a la convocatòria que ha esperat amb gran il·lusió, valorant i agraint emocionada, la formació religiosa i tota l'educació rebuda de les Germanes.

Després de compartir un succulent berenar a la sala, servit pel forn Boix del barri, es van anar acomiadant, quedant encara fins més tard, alguna de les promocions més joves, conversant i gaudint de la bona convivència d'aquest bonic dia.

Gna. Pilar Bosoms

TROBADA DE GERMANES ÚLTIMES PROMOCIONES

**“A vi nou, bots nous”
(Mc 2,22)**

Convocades per la Gna. Mª Inés Fuente, Delegada general de Formació, els dies 9, 10 i 11 de febrer ens trobarem 16 germanes que realitzem la nostra missió a Europa i que som de les darreres promocions en entrar a la Congregació. Ens reunirem sota el lema: “A vi nou, bots nous” (Mc 2,22), títol que correspon a l’últim document de la Congregació pels Instituts de Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica (CIVCSVA) amb el subtítol: “La vida consagrada des del Vaticà II: reptes encara oberts”. Ofereix orientacions als consagrats en aquest període postconciliar i llegeix els reptes que ens cal afrontar avui en dia. L’esmentat document ens va servir com a base per la nostra reflexió. La trobada va tenir lloc a “La Granja”, Madrid. De la Província érem sis germanes: Rosa Alsina, Mari Alberto, Luci García, Cristine Caliguiran, Revocata Kanzayire i M. Núria Cuéllar.

El vespre de divendres 9 de febrer, després del retrobament d’unes amb les altres, ens dirigí la paraula la Gna. Mª Natividad Martínez de Castro, Priora general, que va ressaltar l’importància de les nostres opinions, reflexions i propostes com a grup, de cara al pròxim Capítol general, el juliol de 2018. Continuàrem amb una pregària del fragment evangèlic on Jesús fa referència al vi i als bots nous (Mc 2,18-22) que va marcar l’inici de la trobada

i el punt final del dia. Cal ressaltar el símbol que es va fer durant la pregària de vessar el vi nou en bots nous.

Entrar en un camí d'interiorització i conversió era l'objectiu de dissabte el matí. A fi d'aconseguir-ho la Gna. Mª Inés ens proposà de reflexionar el discurs del Papa Francesc als Consagrats en el seu

viatge a Xile que versava sobre sant Pere, del qual el Papa en remarcava tres moments personals que extrapolava a la comunitat: Pere abatut- comunitat abatuda; Pere "misericordiat" (que rep misericòrdia)- comunitat "misericordiada" i Pere transfigurat- comunitat transfigurada. Cadascun d'aquests moments els poguérem escoltar en vídeo, reflexionar-ho personalment (aterrant en la nostra realitat personal i comunitària-congregacional) i finalment compartir-ho dos a dos, amb una altre germana del grup. Fou molt enriquidor.

A les quatre de la tarda, recomençarem la sessió. Després d'un breu recordatori del que significa "la Vida consagrada en sortida cap la casa comuna" i de les tres dimensions que li són pròpies: la mística, la comunitat-comunió i la sortida missionera apostòlica, se'ns va demanar treballar personalment i després en grup, el posar nom a dos o tres realitats que potencien i que bloquegen el dinamisme de creixement i de renovació típic de la profecia de la vida consagrada en les tres perspectives abans esmentades i segons el nostre Carisma.

Gran i molt agradable va ser la nostra sorpresa quan la Priora general es va presentar amb la Gna. Mª Jesús López que ha estat la mestra de novícies de la majoria de nosaltres. Es varen

viure moments d'emoció i de records amb un profund agraïment cap a la seva persona sempre atenta al nostre creixement i fidelitat a Déu com a Dominiques de l'Anunciata.

El vespre d'aquest dia celebràrem les noces de plata (l'any 2017) de tres Germanes del grup: Adèle Nacoulma, Rosa Alfaro i Loli Virgel. Cadascuna va recordar com varen sentir la vocació. No hi va mancà els cants, els regals i el compartir fratern. Es tingué un record per la Gna. Mª Luisa Rodríguez del mateix grup i que va celebrar-ho a Xile on es troba de missió.

Finalment el diumenge el matí després de l'Eucaristia presidida pel dominic Fra Javier Garzón, OP reflexionàrem, tan personalment com en grup, els signes que provenen de les crides de l'Esperit i de les provocacions de la història així com les possibles respostes de cara al pròxim Capítol general. La posada en comú fou l'oportunitat de poder establir un diàleg

entre nosaltres i la Gna. Mª Natividad Martínez, del qual poden sorgir possibles suggeriments capitulars.

La litúrgia, preparada per cada grup de germanes d'una mateixa Província, ens ajudar a trobar-nos amb Déu i deixar que Ell sigui el protagonista de la nostra vida. Com sempre cal agrair l'acollida i tots els detalls dispensats per la Comunitat de "La Granja".

El retorn a les nostres respectives comunitats amb tot aquest bagatge, suposa el seguir caminant disposades a trobar respostes adequades als reptes que com a consagrades tenim per endavant, confiant que no ens mancarà la força de l'Esperit de Jesús.

Gna. M. Núria Cuéllar

ENS HAN PRECEDIT A LA CASA DEL PARE

GERMANES DE LA PROVÍNCIA

GNA. CONCEPCIÓ CASADEVALL I PUIG

La germana Concepció Casadevall i Puig va néixer a Sant Martí de Llémana (Girona) el dia 7 de desembre de 1934. Els seus pares, en Josep i la Carme, eren agricultors i ella vivia feliç en aquest ambient rural rodejada dels seus deu germans. Els seus pares li varen inculcar els valors cristians que quedaren impresos en el seu cor tota la vida.

Moguda per l'amor a Jesús va decidir seguir-lo i entrà a la Congregació de les Dominiques de l'Anunciata, a Vic, el dia sis de setembre de 1952. La seva primera professió fou el 8 de març de 1954 i l'entrega definitiva al Senyor el 8 de març de 1960.

El seu primer destí fou a la Colònia Valls (Barcelona) on es va dedicar a l'ensenyança dels pàrvuls, els quals va cuidar amb tota la seva atenció i amor. També va tenir cura de l'Església, on ja va començar a demostrar els dons que tenia de cara a fer els rams de flors amb els quals l'ornamentava. Al cap d'un temps el seu cos va donar mostres de malaltia neurològica per la qual cosa va ésser destinada a Lleida – Anunciata, el 27 de desembre de 1965. Aquí se li va encarregar el servei de sagristana que l'exercí amb tota responsabilitat i on va destacar el seu bon gust fent els rams de la capella de la comunitat sobretot en les grans festes. Aquesta passió per les flors la va portar a col·laborar en alguna altra parròquia, que li va demanar els seus serveis i ella sempre ho va efectuar amb gran generositat buscant en tot moment la felicitat dels altres. Després de cinc anys van començar a minvar les seves forces i va ser destinada a la comunitat de Lleida (Acollida) en qualitat de persona malalta que necessitava certa atenció i podia estar millor atesa en tots els sentits, tan físics com espirituals.

A l'estiu de 2012 fou destinada a Navarcles (Barcelona) a la comunitat que s'havia obert per atendre amb la major comoditat i atenció possible les germanes que tenien necessitats, tenint en compte l'esforç i el treball que cadascuna havia donat a la Congregació.

Quan se li encarregava una responsabilitat ho portava a terme amb entrega generosa i amb molta disponibilitat. Era feliç fent una estona de companyia a les germanes que no es podien llevar. Mentre va poder no va deixar mai soles a aquestes germanes i cada dia esmerçava part del seu temps acompanyant-les, ja fos amb petites paraules o amb la seva presència silenciosa.

El seu cos es va anar deteriorant i un tumor maligne va colpejar la seva persona. Malgrat tot sempre va viure la seva vida confiant en el Jesús misericordiós. En les seves llargues estones de pregària a la capella pronunciava sempre en veu alta: "Jesús meu, misericòrdia", jaculatòria que la va acompanyar fins al final de la seva vida. Va ésser molt conscient de l'Amor de Jesucrist pel qual tenim la salvació, la vida i ara la resurrecció.

Als llocs on va estar va donar exemple de gratitud, d'obediència, bondat i per damunt de tot va saber encaixar el dolor i la malaltia acceptant sempre la voluntat del Senyor.

La Germana Concepció ens va deixar a Navarcles el dia 29 de novembre de 2017 per anar a rebre l'abraçada del Pare i gaudir eternament de la felicitat i la pau que tant desitjava.

GNA. ANGÉLICA PEÑA GÓMEZ

La Gna. Angélica va néixer a Ruanales (Santander) el 8 de juliol de 1930. Els seus pares Constancio i Trinidad formaren una família de vuit fills educats cristianament en un ambient molt senzill i humil. L'Angélica es va ocupar des de ben joveneta a les tasques de la llar ja que la seva mare en tants de fills no podia fer-ho tot; ella era la cinquena.

Alguns dies de festa s'ajuntava amb d'altres noies del poble, dos d'elles avui són Dominiques de l'Anunciata, Gnes. Escalada i Marlasca, juntes varen conèixer els Dominics que els van animar i ajudar en la seva vocació. Més tard a l'Angélica la portaren a Turón on va conèixer les nostres

Germanes. Ja no s'ho va pensar més i va voler ser com elles. Els seus pares no es van oposar a que entrés a la Congregació i el dia 2 de març de 1949 va iniciar el postulantat a la comunitat de Santa María de Nieva (Segòvia), i vestí l'hàbit el 4 de setembre del mateix any. El 8 de setembre de 1950 va fer la seva primera professió a Vic i el 1956 la perpètua, també en aquesta ciutat.

De 1951 a 1953 va estar destinada a Torrelavega, on s'hi va dedicar a la cuina i a d'altres treballs de la comunitat.

El 29 d'octubre de 1953 arribà destinada a la comunitat de Prats de Lluçanès on també es dedicà a la cuina i ajudava algunes hores a la guarderia. A Prats de Lluçanès va estar-hi quasi 18 anys.

Al posar-se malalta se l'envià destinada a la comunitat de la Infermeria de Vic, on arribà el 16 de gener de 1971. Durant anys la Gna. Angélica va ajudar en els treballs de la comunitat fins que va anar perdent possibilitats físiques i restà molt limitada.

Ha estat sempre una germana molt senzilla, disponible per ajudar en qualsevol necessitat que estigués a la seva mà, molt delicada amb les germanes grans i malaltes, oferint-les el seu braç per ajudar-les a caminar. Tenia una gran alegria quan a Vic venien germanes que ella havia conegut en d'altres comunitats. Ha estat molt estimada i ella corresponia amb afecte senzill i acollidor a l'estimació de les germanes i persones amb les qui tractava.

Mai va deixar un acte de comunitat i passava llargues estones a la Capella, sobretot darrerament en que va haver de deixar tot treball, doncs la malaltia li causar molta pèrdua de vista, però seguia fent companyia a les germanes malaltes.

La família fou per ella quelcom sagrat. Quan la destinaren a Prats de Lluçanès va quedar molt allunyada dels seus, però això no va disminuir en res l'afecte que els hi tenia. Mentre la seva salut ho va permetre anava uns dies de vacances a casa seva. Quan ja no podia anar-hi li agradava guardar coses que li regalaven per enviar-les-hi en un paquetet. La seva família, per la seva part trucaven per telèfon interessant-se pel seu estat de salut.

En aquests darrers anys la Gna. Angélica es va anar afeblint fins tenir que utilitzar cadira de rodes al no poder caminar, però encara podies parlar amb ella i ens coneixia. De sobte va empitjorar el seu estat de salut i ha estat uns dies al llit, va deixar de parlar i de menjar fins que el Senyor, la matinada del 24 de desembre de 2017, va venir a cercar-la. Tenia 87 anys d'edat i 67 de vida religiosa.

Que el Pare Misericordiós i la Verge Maria li premien tot el bé que ha fet i la tinguin en el seu Regne d'Amor i Pau.

Descansi en pau.

FAMILIARS DIFUNTS DE LES GERMANES DE LA PROVÍNCIA

Vaig sentir una veu que deia del cel estant:

Escriu: sortosos des d'ara els morts que moren fidels al Senyor.

Si; ho afirma l'Esperit: que descansi de les seves fatigues, perquè les seves obres els acompanyen.

(Apocalipsis 14,13)

- Mare de la Gna. M. Dolors Roca Coromina, de la comunitat de Sùria
- Germana de la Gna. Adelina Fuentes Porras, de la comunitat Sta. Úrsula
- Nebot de la Gna. Isabel Gutierrez Pulgar, de la comunitat de Lleida
- Cunyada de la Gna. M. Rosa Masramon Bigas, de la comunitat d'Elisabets
- Àvia de la Gna. Regina Ramos Manaoat, de la comunitat de Sant Carlos City – Filipines
- Àvia de la Gna. Joanne Ocal Untalan, de la comunitat de Sant Carlos City – Filipines
- Cunyat de la Gna. M. del Carmen González Álvarez, de la comunitat de Sant Andreu
- Cunyat de la Gna. Sagrario Llorente Herrero, de la comunitat de Quezon City – Filipines
- Cunyada de les Gnes. Anna i M. Dolors Rieradevall, de les comunitats de Guissona i Navarcles.
- Germà de les Gnes. Maria i Angèlica Àlvarez, de les comunitats de Manresa i Guissona
- Cunyat de la Gna. Maria Rosell, de la comunitat de Lleida

CANVIS DE COMUNITAT

GERMANES	DE LA COMUNITAT DE	A LA COMUNITAT DE
Cristine Caliguiran Guiyab	Ho Chi Minh City – Vietnam	Barcelona Elisabets
Jocelyn Frianeza Quizol	Quezon City – Filipines	Ho Chi Minh City – Vietnam
Maribel Padernilla Palomar	Sant Carlos City- Filipines	Ho Chi Minh City – Vietnam
May Ann de Vera Catalan	Calamba City- Filipines	Quezon City – Filipines
Cirila Zarate Aguilar	Ho Chi Minh City – Vietnam	Província Sant Martin de Porres.
Eulàlia Ventura Mas	Canet de Mar	Vic – Infermeria
Carmen Puig Casafont	Obra “Mi casa”	A Vic – Infermeria
Josefa Núria Porta Aixalà	Obra “Mi casa”	Assignada a la comunitat d'Elisabets, amb un any de permís per tenir cura de la seva germana.
M. Dolors Rieradevall Cornellà	Lleida	Navarcles
Mercè (Montserrat) Segarra Mall	Barcelona – Sta. Úrsula	Vic - Infermeria
Visitación Miquel Aliste	Salt	Barcelona- Elisabets
M. Purificación González López	Salt	Navarcles
Angela Alsina Salvans	Salt	Navarcles

NOMENAMENTS

► **Gna. Jocelyn Frianeza Quizol.** Responsable de les Aspirants, Postulants i Priora de la comunitat de Ho Chi Minh City – Vietnam.

► **Gna. May Ann de Vera Catalan.** Mestra d'Estudiants d'Àsia.

A petició del Mn. Francesc Chia, rector de la Parròquia «**NOSTRA SENYORA DE LURDES**» s'ha posat aquest quadre amb la imatge del P. Coll a una capella de l'Església. També s'hi poden trobar fulletons i estampes de Sant Francesc Coll. Segons el Mn encara falten alguns detalls però estem totes convidades anar-hi a fer una visita i una pregària.

La nostra gratitud a Mn. Francesc Chia.

ATURA'T

**Gombrèn 29, 30 de
novembre / 1 desembre 2017**

Arribem a Gombrèn i sembla que la suau temperatura i un tímid sol ens conviden, i ens diuen: benvinguts acollits i esperats.

Sí que és cert i diuen que formem un grup molt autèntic, que hem tingut la sort de haver-nos conegut prèviament ja que cada setmana tenim una trobada de formació.

Passem grans moments de reflexió, de silencis compartits tot gaudint de l'entorn, sabent-nos també acompanyats des de la Paraula. Ens deixem conèixer i ens coneixem. Les germanes i formadores entren en aquesta connexió certament màgica. Ens acompanyen i ens motiven.

També, i des de la llibertat, recorrem, veiem i copsem, tot allò que sentim i vivim en uns dies intensos i autèntics. La gresca, la mirada, la llum ens omple i poc a poc ens transformem per créixer. Esdevenim energia, i ens apropem al misteri de Déu.

Redescobrim el que ja sabíem: amor, natura i vida. Compartim el nostre codi vital i la nostra forma de transcendir cap allò intangible, immanent.

Caminem amb la certesa que som caminants i que, a qualsevol revolt, hi haurà una fita, un neguit, un ensurt, un regal. Avancem pensant que quan hom desitja quelcom amb força “tota la natura conspira a favor nostre“. La manera com vivim aquesta espiritualitat és diversa i ens humanitza.

Gombrèn és i serà el petit paradís on segur que la natura conspira a favor de tots aquells que busquen. És aquella llum que n'encén milers. Il·lumina cada estància, cada racó de nosaltres, cada forma de viure i de sentir.

Mil gràcies a totes aquestes espurnes!

Sílvia Bertran Sesé. FEDAC SANT ANDREU

Un dels temes que es vàrem reflexionar va ser descobrir les classes de silenci que podem experimentar. L'autora del text és Montserrat Viñas.

La professora Silvia Morilla expressa amb creativitat la seva reflexió.

Silenci del buit

Silenci d'admiració

Silenci del cor

Silenci de Déu

Silenci d'amor

Silenci del dolor

Silenci exterior

GERMANES DOMINIKES DE L'ANUNCIATA

Província Sant Ramon de Penyafort
Casa Provincial C/ Elisabets, 19 - 08001 BARCELONA
www.anunciata.cat